

Závěr

I přes jisté výhrady k samotné otázce vhodnosti ochrany počítačových programů autorským právem a jejich podřazení režimu děl literárních, je tento způsob ochrany v současnosti univerzálně uznáván a zakotven v řadě mezinárodních a nadnárodních dokumentů.

Při každém pořízení počítačového programu je tak třeba mít důsledně na paměti, že se jedná o předmět autorského práva, s kterým není možné bez souhlasu autora libovolně nakládat a ani bezplatné stažení počítačového programu z internetu, a to i pro osobní potřebu, nepředstavuje v tomto směru výjimku. S počítačovým programem může uživatel nakládat pouze v případě platně uzavřené licenční smlouvy, anebo v rámci zákonem připuštěných výjimek (omezení rozsahu autorových práv ve prospěch oprávněného uživatele), uvedených v § 66 AZ.

Licenční smlouva představuje doklad o legálním nabytí software. Při jejím uzavírání je třeba věnovat náležitou pozornost vymezení rozsahu a podmínek užití, neboť pečlivá úprava může předejít až případnému soudnímu sporu.

Dále je důležité si uvědomit, že koupí počítačového programu se uživatel stává pouze majitelem nosiče, na němž je program nahrán a nikoliv majitelem samotného programu. K programu získává pouze oprávnění jej užívat za podmínek licenční smlouvy či autorského zákona.

Kdo pak počítačový program nelegálně užije, dopouští se tím softwarového pirátství, které může být závažným problémem nesoucím s sebou riziko ohrožení sankcemi jak v rovině trestněprávní, tak občanskoprávní. Z tohoto důvodu by si každý uživatel měl být náležitě vědom své odpovědnosti za stav softwaru v užívaných počítačích a pod hrozbou následků se chovat tak, aby autorská práva k softwaru nebyla porušována.

Vzhledem ke zcela jedinečné povaze počítačových programů a jejich vzrůstajícího významu na poli mnoha lidských činností, jsou stále zvažovány i jiné prostředky jejich ochrany.

V nedávné době se v rámci Evropských společenství znovu objevily úvahy o určité podobě souběžné ochrany průmyslověprávní, které však nakonec skončily neúspěchem.

De lege ferenda nejvhodnějším řešením by byla podle mého názoru speciální právní úprava počítačových programů, nelépe na nadnárodní úrovni. K prosazení této úpravy je však zapotřebí složitého vyjednávání, dostatek politické vůle států a kompromisů. Její realizace tak prozatím zůstává jen hudbou daleké budoucnosti.